

MI(G)RADES

12 vides berguedanes

CALENDARI BERGA 2025

PÒRTIC

Com cada any, i ja en fa set, l'Ajuntament de Berga edita un calendari de sobretaula amb la voluntat de ser present a totes les llars per tal de recordar a la ciutadania, mes rere mes, el recull de festes i esdeveniments de la nostra ciutat.

En aquesta ocasió, a més, serà una porta oberta a alguns dels nostres veïns i veïnes, que han volgut compartir les seves històries de vida, els seus anhels i il·lusions, i com veuen la ciutat que ara els és casa. Són 12 berguedans i berguedanes que han arribat a Berga en diferents moments –algunes fa molt més de mitja vida, d'altres, pocs mesos–, provinents de diferents llocs del món –de molt llunyans i de més propers–, i de diferents edats. Tots ells ens ofereixen un testimoni valuosíssim de com és la nostra ciutat a ulls d'algú que la veu per primera vegada i de com d'important és sentir-se benvingut i acompanyat quan has de canviar de casa.

Els textos que teniu a les mans són el resultat de les 12 entrevistes que va fer el periodista Abraham Orriols Garcia. Els dibuixos han estat inspirats en les històries dels protagonistes i il·lustrats per l'artista Marta Castro Serra. Tenint únicament com a referència els textos de l'Abraham, s'ha imaginat a cada una de les persones entrevistades. A tots dos, moltíssimes gràcies per acceptar el repte i afrontar-lo amb tanta il·lusió!

I, evidentment, Aliu, Monica, Yulija, Dolors, Kevin, Jochem, Asiah, Anna, Isslam, Mary, María, Azahara Fàtima, gràcies per regalar-nos el vostre temps i deixar-vos que us coneguem una mica més.

Rosa Rodríguez Malé
Regidora de Participació Popular

Benvinguts: sou un més

Berga s'ha creuat en el seu camí de manera inesperada. Alguns venen de l'altra punta del món i no n'havien sentit mai a parlar; d'altres, hi havien estat de visita en una època en què no s'haurien imaginat que es convertiria en casa seva. Durant els pròxims mesos coneixereu dotze persones generoses que han volgut compartir la seva història. Una dotzena de nous berguedans i berguedanes.

Tenen recorreguts diferents i circumstàncies variades i, tot i que potser no s'han creuat mai entre ells, ara trepitgen els mateixos carrers, compren a les mateixes botigues i mengen als mateixos restaurants. Berga els ha unit. També comparteixen esperances, neguits i una situació comuna: els migrants sempre havien estat els altres, fins que, de cop i volta, ells mateixos s'hi van convertir per voluntat pròpia o obligació.

Canviar el rol els ha recordat la necessitat de tractar i ser tractats amb empatia, respecte i dignitat. És un avís a navegants, una lliçó que tots hauríem de tenir present: la importància de situar la humanitat per damunt de l'hostilitat, de fer-nos la vida més amable els uns als altres. M'agradaria pensar que som una ciutat hospitalària i humana que ha estat comprensiva, pacient i bondadosa amb tots ells. Que hem estès la mà, hem escoltat i hem procurat ser d'ajuda: un cop de mà entre veïns, una mirada còmplice, un gest de confiança. Els detalls que et diuen que no estàs sol.

Conversant amb ells, tots m'han dit que no poden ni volen oblidar la seva terra, que la duen a dins, però que es volen arremangar per millorar la ciutat i la comunitat on viuen ara. M'han emocionat amb el relat de les seves trajectòries, m'han regalat el seu temps desinteressadament, han aprofitat per fer-me preguntes sobre Berga i els berguedans. Tenen curiositat, interès, ganes de formar-ne part cada dia una mica més. Tant de bo ens contagiïn la seva mirada fresca, l'energia per emprendre nous camins, l'entusiasme per aprendre i conèixer. Tenen tantes coses a ensenyar-nos! La seva cultura, noves maneres de fer, visions plurals i heterogènies d'arreu del món. I, alhora, tant de bo els encomanem també l'estima per casa nostra, la millor població del món perquè és la nostra, els nostres costums populars i la nostra llengua.

Les seves històries són també les nostres. Perquè les històries que ens envolten són, al capdavall, les que ens expliquen. I me n'orgulleix. La paraula "ells" es difumina i s'engrandeix el "nosaltres". Benvinguts, sou un més, això és casa vostra.

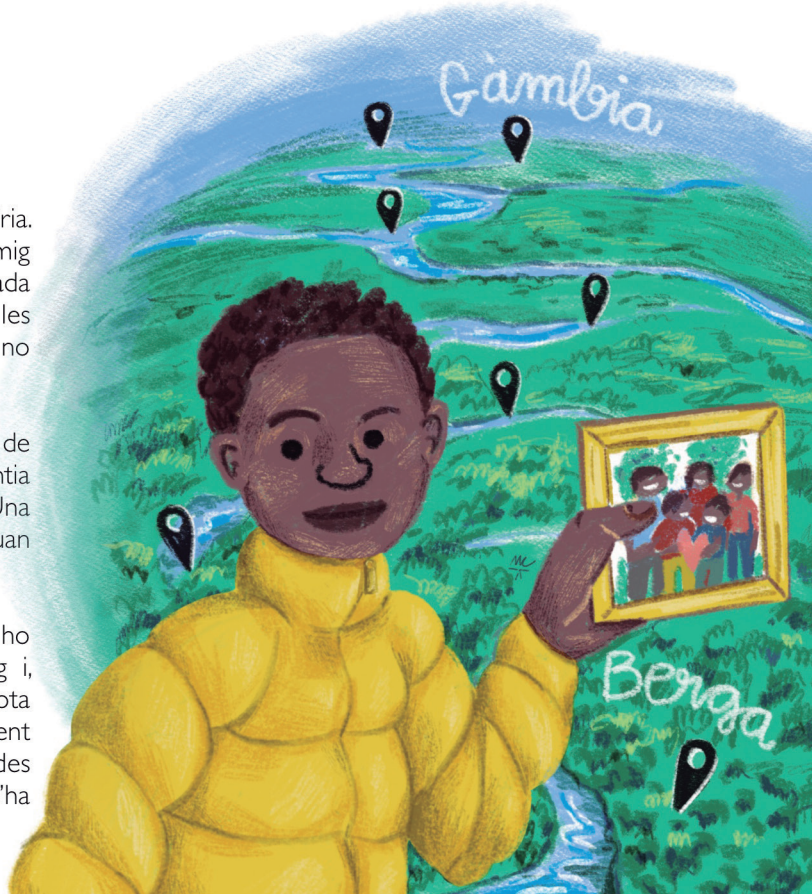
Abraham Orriols Garcia

Aliu Touraye

Quan l'aigua li glaçava la cama esquerra, l'Aliu Touraye dubtava si se'n sortiria. Compartia pastera amb 65 persones més, dones i infants inclosos. Ell tenia mig cos penjant de l'embarcació perquè no hi havia prou espai. Només la mirada aterrida d'una nena de cinc anys el sostenia. Van ser 24 hores de trajecte en les quals va ser impossible dormir. No només per la posició, sinó perquè qui no cridava, vomitava o plorava.

Havia pagat 3.000 € per pujar-hi. I de garanties, cap ni una. La possibilitat de morir durant la travessia existia. Però és que a Gàmbia, al seu país, ja se sentia sentenciat. Havia de fugir-ne per poder fer diners i ajudar la seva família. Una responsabilitat molt gran per un noi que encara no tenia divuit anys quan recalava a Canàries.

Van arribar cansats i amb gana, set i fred. També eufòricament incrèduls: ho havien aconseguit. El seu periple continuava: Madrid, Barcelona, Puig-reig i, finalment, Berga. Pel camí, centres de menors, solidaritat i problemes de tota mena. Ara viu aquí i treballa a Sant Jordi en una empresa tèxtil. Pràcticament tot el que guanya ho envia a casa. Li pesa la solitud i no hi ajuden les mirades inculpatòries o malfiades, però té clar cap a on vol mirar: cap al futur. S'ha guanyat l'oportunitat de sortir-se'n i no la desaprofitarà.

GENER 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
		1 Any nou	2	3	4	5 Cavalcada de Reis
6 Reis	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Monica Flored

Per fi, de nou, podien passejar tots junts. La Monica va arribar a Berga la nit abans de Carnestoltes amb les seves dues filles, la Liana i l'Emma. Venien de la ciutat d'Alba Iulia, a Transsilvània, Romania, i aquí es van retrobar amb el seu marit i pare, que s'havia desplaçat a Catalunya feia uns mesos. Tenien fred, mentre recorrien el carrer Major i el passeig de la Indústria per veure les carrosses, però ja se sentien com a casa.

Les nenes encara tenien les dents de llet quan les van apuntar a l'Escola Sant Joan. La petita plorava cada dia i preguntava, en veu alta: "per què hem vingut?, per què no tornem?".

La Monica a estones també s'ho preguntava. No sabia ni com es deia "hola". Es recorda comprant un diccionari de castellà, escrivint paraula rere paraula fins a fer una frase i després memoritzant-la abans d'anar al banc o al metge. Aquesta voluntat d'aprendre una llengua nova no anava en detriment de la pròpia: va ensenyar a escriure i llegir en romanès a les seves filles cada vespre a casa. Poc s'imaginava aleshores que les seves nenes estudiarien Videojocs i Animació 3D i Magisteri, i voldrien fer la seva vida a Catalunya. I menys encara que, més endavant, els papers s'intercanviarien: les filles van acabar fent classe a la seva mare. L'assignatura: el català.

FEBRER 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
					1	2 Inici actes Rescatem la memòria, recuperem la dignitat
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15 Fira del formatge	16 Fira del formatge
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26 Carnaval de les escoles	27 Dijous Llarder	28 Carnaval		

Yulija Seyidkhanova

No volia viure com la seva mare i la seva àvia. Les veia i pensava que aquella vida, de no poder sortir de casa, no era per ella. Sentia que per tenir llibertat havia d'abandonar el seu país. Perquè, com elles, la Yulija Seyidkhanova, d'Azerbaidjan, pateix una discapacitat: una malaltia genètica, hereditària, que provoca que els músculs dels peus perdin força progressivament i no pugui caminar.

Des dels vint-i-dos anys utilitza cadira de rodes i allà no ho podia fer: els edificis no són accessibles, no hi ha rampes enlloc, ni tan sols hi ha ascensors en les estacions del transport públic. Per tot això, fa cinc anys van arribar a Barcelona amb el seu marit. Van contactar amb la Creu Roja per tramitar l'asil i els van derivar a Berga, una ciutat que no havien sentit mai mencionar.

Van viure durant dos anys a l'alberg i ara, ja independitzats, s'està formant en teleassistència, a més de ser voluntària a Creu Roja rebent persones que acaben d'arribar al municipi. Sempre els explica que és una ciutat adaptada, pausada, amb naturalesa i un hospital per si passa res. Però, sobretot, els remarca un altre aspecte. Ella que s'havia sentit jutjada, menyspreada i discriminada per la seva discapacitat, aquí va trobar respecte, ajuda i empatia. És el que la fa viure més en pau.

MARÇ

2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
					1 Carnaval	2 Carnaval
3	4	5 Dimecres de Cendra	6	7	8 Dia de la Dona Treballadora	9
10	11	12	13	14	15	16 Cicle de música de cambra
17	18	19	20	21 Dia Internacional de la Poesia	22 Cap butaca buida Short Track	23
24	25	26	27	28	29 Volta ciclista de Catalunya - Berga Queralt	30
31						

Dolors Arau

"Al meu poble, Sant Joan les Fonts, hi tinc els records. I aquí, a Berga, la il·lusió de viure cada dia amb les meves netes". Són paraules de la Dolors Arau, nascuda l'any 1954 en aquesta petita localitat de la Garrotxa -per ella, la millor del món. Hi vivia sola: havia quedat viuda feia vint anys i la seva filla, l'Helena, va baixar a estudiar i treballar a Barcelona. Allà hi va conèixer un berguedà, el Jordi, amb qui més tard es van instal·lar a Berga.

Aquí van tenir la seva primera filla, la Júlia, que va arribar al món poc abans que aquest es paralitzés per la pandèmia de la COVID-19. La Dolors es va esperar que aixequessin les restriccions i, tan aviat com va poder, va venir. N'estava farta, de veure'ls només per videoconferència. Es va comprar un pis petit a prop de la plaça Europa per estar a la seva vora i exercir d'àvia orgullosa i propera.

Amb gairebé setanta anys, havia de començar de nou. Es va apuntar a cosir i, de mica en mica, va teixir un cercle d'amistats que l'han acollit. Continua empadronada a Sant Joan les Fonts, això no ho modificarà mai, però tampoc no bescanviaria per res el fet de poder veure créixer les seves netes. Sí, en plural. Pocs anys després de la Júlia, va arribar la Jana. Dues berguedanes i garrotxines que fan que, haver-se mudat, tingui tot el sentit del món.

ABRIL 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
	1	2	3 Dia Internacional del Llibre Infantil i Juvenil	4	5 Cicle de música de cambra	6
7	8	9	10	11 Cicle de música de cambra	12 Inauguració de l'exposició Memorial Jacint Codina	13
14 Taller Skate de primavera	15 Taller Skate de primavera	16 Taller Skate de primavera	17 Taller Skate de primavera	18 Divendres Sant	19	20 Cantada de Caramelles
21 Pasqua Florida	22 Revetlla de Sant Jordi a la biblioteca Ramon Vinyes i Cluet	23 Sant Jordi	24	25 Sant Marc	26 Dia Mundial per la Visibilitat Lèsbica Concert Jove de Sant Marc	27
28	29	30				

Kevin Santiago Castro

Van venir amb una maleta de 10 quilos entre els tres i moltes preguntes. El Kevin va arribar a Berga a finals del 2023. Deixava enrere Bogotà, a Colòmbia, on va néixer l'any 2010. Els seus pares van decidir traslladar-se a Catalunya per oferir-li un entorn més segur, amb més eines i oportunitats educatives i laborals. Per ells era un somni viure a Europa i uns amics que ja ho feien al Berguedà els van recomanar la zona. Aquí, doncs, confiaven poder brindar al seu fill un futur millor.

En la successió de primeres vegades que el Kevin estrenava, la més difícil va ser travessar la porta de l'Institut Serra de Noet. No entenia la llengua i tampoc no tenia amics. Amb el pas de les setmanes i sota l'admiració de la seva família, va guanyar confiança, va integrar-se sense problemes i es va posar al dia dels estudis. Aviat també va descobrir Pedret i Queralt, els dos punts que més li agraden d'aquí, i es va apuntar a natació a El Tossalet, una de les seves grans aficions.

Ara el seu somni és estudiar Arquitectura i fer la seva vida a Catalunya. Sent gratitud per aquesta terra, on diu que ha trobat àngels, i li agradaria poder construir el seu futur i contribuir també al del país que l'ha acollit.

MAIG 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
			1 Festa del treball	2	3 Fira de maig	4 Fira de maig
5	6	7 30è aniversari de la Biblioteca Ramon Vinyes i Cluet	8	9	10 Bergamoda Les Clàssiques: BRB, BQB, Marató Berga	11 Correxics Corbera
12	13	14	15	16	17 Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Transfòbia i la Bifòbia Mercat cooperatives escolars	18
19	20	21	22	23	24	25
2	27	28	29	30 Concert homenatge a JM Isanta, "20 anys i dos dies"	31	

Jochem Lips

Va arribar al Berguedà per amor i s'hi queda pel mateix motiu. El Jochem va néixer en una ciutat dels Països Baixos situada a la frontera amb Alemanya. Es va enamorar d'una noia amb arrels andorranes i barcelonines. Per estar junts, ella s'hi va mudar.

Després d'una dècada, la parella va decidir fer un canvi: traslladar-se a Catalunya. Ella s'enyorava i pensava en les muntanyes del Berguedà, les quals coneixia perquè el seu avi era de Gósol. No hi havien estat mai, junts, i volia ensenyar-li. A més, era una localitat que els quedava a mig camí d'Andorra i Barcelona. Finalment, es van instal·lar a Vallcebre.

Mig any després, van trencar. El Jochen tenia dues opcions: tornar als Països Baixos o quedar-se al Berguedà. I va escollir la segona. A Berga, on feia classes de català, havia començat a fer amics, hi tenia muntanya i també activitat social. Així que va fer les maletes i hi va començar a viure, sol, el març del 2024.

El plat fort, tothom el va advertir, era la Patum. Abans de presenciar-ho, creia que no n'hi hauria per tant, que la gent exagerava. Però quan la va viure, va caure de cul a terra. Ara entén que els berguedans diguin que són els dies més importants de l'any. El Jochem es va tornar a enamorar. En aquest cas, de Berga.

JUNY 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
						1 Ple de l'Ascensió
2	3	4	5	6 Patum de la Pietat	7 Patum de la Pietat	8 Patum de la Pietat
9	10	11	12	13	14 Memorial Ricard Cuadra	15 Quatre Fuets Diada castellera Concurs nacional de colles sardanistes
16 Obertura de les piscines municipals d'estiu amb concert inaugural	17 Patum de la Llar	18 Patum	19 Corpus La Patum	20 Patum infantil	21 Patum	22 Patum
23	24 Sant Joan	25	26	27 Benvingut Solstici d'estiu. Activitat infantil i concert a les piscines municipals d'Estiu	28 Dia Internacional pels Drets del Col·lectiu LGBTI Sant Pere de Madrona	29
30						

Asiah Mohammadi

Els talibans li van esquerdar la vida. L'Asiah Mohammadi, nascuda el 1999 a Herat, a l'Afganistan, era estudiant d'Economia. Només li quedava un any per graduar-se, quan el règim talibà va irrompre al país i va prohibir l'entrada de les dones a les universitats. Portes tancades: l'estudi quedava reservat exclusivament pels homes.

La seva mare era llevadora i el seu pare, director d'un hospital. Va ser difícil, però gràcies als seus contactes, van poder travessar la frontera fins a l'Iran i, des d'allà, volar a Madrid, on la Creu Roja els va atendre com a refugiats. Quan va arribar a l'aeroport, es va posar a plorar. Se sentia malament i sola, en un món on no coneixia ningú. Eren els privilegiats que podrien començar de nou, però ho havien perdut tot.

Els van facilitar un hostal durant dos mesos i després els van derivar a Berga. Van arribar el juliol del 2023. El primer que va veure va ser que les dones treballaven. També les musulmanes. Aquí se sentia lliure, tranquil·la, segura. A poc a poc va percebre que podria gaudir de la vida: escoltar la música que volgués, vestir-se com li vingués de gust i, és clar, continuar estudiant per convertir-se en l'economista que somiava. Els talibans li havien esquerdat la vida, però no li havien trencat.

JULIOL 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
	1	2	3 Sona B	4	5 MULLA'T, Esclerosis Múltiple Aquazumba solidària El Forn	6 Triatló 100x100 Half Berga
7 Taller Skate d'estiu	8 Taller Skate d'estiu	9 Taller Skate d'estiu	10 Sona B Taller Skate d'estiu	11 Taller Skate d'estiu	12	13 Els Cristòfols
14	15	16	17 Sona B	18	19	20 FeMAP
21	22	23	24 Sona B	25	26 Els Elois	27 Els Elois FeMAP
28	29	30	31 Sona B			

Anna Kemularia

Geòrgia va proclamar la seva independència de la Unió Soviètica l'any 1991. L'URSS s'havia ensorrat i el nou país maldava per sobreviure i progressar. La família de l'Anna Kemularia, com tantes altres, passava per un moment d'extrema dificultat i la seva àvia paterna, la Magulli, amb valentia va decidir emprendre el camí cap a l'Europa Occidental. Era l'any 2001.

Aquí hi tenia uns coneguts que l'havien informat que hi havia feina. Feta la primera incursió, va venir el pare i, mesos després, la mare i ella. Tenia només quatre anys quan va xafar Berga per primer cop. Recorda una infància feliç, mai es va sentir estranya, parla més de normalitat que d'integració.

La identitat, però, és un tema complex que l'acompanya. Se sent, es considera i és catalana. Un sentiment que conviu amb el de sentir-se i ser del país on va néixer. Tot i això, quan se sent menys georgiana, paradoxalment, és quan visita Geòrgia. Perquè tot i que a casa mantenen les tradicions, ho fan a la seva manera, amb tocs catalans. I el país no té res a veure amb el petit món que la seva família ha creat aquí. És, però, la seva tàctica per no oblidar els orígens. I aquesta és la seva gran riquesa: que no passa res per ser de dos llocs, o més, alhora; que és enriquidor caminar pel món amb una identitat a cada cama.

AGOST 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
				1	2	3
4	5	6	7 FeMAP	8 Festival de Rumba Catalana	9 Festival de Rumba Catalana	10 Festival de Rumba Catalana
11	12	13	14	15 Mare de Déu d'Agost	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Isslam Majdoubi

S'assemblava molt a allò que havien vist al mòbil. L'Isslam Majdoubi, nascuda el 2013 a Melilla, va arribar a Berga amb els seus pares l'any 2022. Aquí hi tenien uns amics que els van oferir allotjament i els van explicar que hi podrien trobar feina. Abans de prendre una decisió, tots tres es van plantar davant la pantalla i van obrir una web rere una altra. Van veure muntanyes i una ciutat que, de tants arbres que feia l'efecte que tenia, els recordava a un bosc. Els va convèncer i van emprendre el camí.

Els pares encara estan fent els tràmits per aconseguir els papers i assisteixen a cursos d'arrelament per formació. I enmig de la voràgine que implica començar una nova vida, el 15 d'agost del 2023 va arribar la seva segona filla: l'Ikhlas.

Des del primer dia l'Isslam li ensenya en català, a la seva germana petita, tot allò que ha après a l'Escola de La Valldan i també per televisió. El seu canal preferit és el SX3, la finestra infantil de TV3, on segueix molts dibuixos. Però no pensa ser periodista o directora de cinema. El seu somni és ser mossa d'esquadra o advocada. El motiu? Diu que aquí s'ha trobat amb dones que s'hi dedicaven que els han ajudat i tractat tan bé que vol ser com elles.

SETEMBRE 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
1	2	3	4	5 Portal Attack Xics	6 Retrobada i Portal Attack	7 Aplec de la Sardana
8 Gala de Queralt	9	10	11 Diada Nacional de Catalunya	12	13	14
15	16	17	18	19	20 Fira de Santa Tecla Sant Quirze de Pedret	21 Fira de Santa Tecla
22	23 Dia Mundial per la Visibilitat Bisexual	24	25	26	27 Punk al bosc	28
29	30					

Mary Noguera

La Mary Noguera va néixer fa prop de trenta anys a Mérida, una ciutat a la serralada dels Andes, a Veneçuela. De jove se'n va anar a l'Equador a estudiar pastisseria i allà es van enamorar amb el Gustavo, un jove també veneçolà amb qui tenien uns amics en comú.

Davant la inseguretat creixent a l'Amèrica Llatina, el Gustavo va validar el seu títol universitari de Medicina a l'estat espanyol i, l'agost del 2023, van arribar a Berga: havia aconseguit una plaça a l'Hospital Sant Bernabé. Van acceptar-la perquè els semblava un punt estratègic: situat a una hora d'un aeroport internacional com el de Barcelona, i també a prop d'Andorra, de la platja o de zones d'altes muntanya. I, amb un grapat de quilòmetres més, podrien conèixer França.

De Berga, ara, en valoren també la tranquil·litat, viure allunyats de grans ciutats i l'amabilitat de la gent. Uns veïns amb qui tracten diàriament. Ell, a l'hospital. I ella, al negoci que ha obert al carrer Major: Caramel Salat. Una cafeteria on pot, a banda de servir cafès i pastes, preparar pastissos personalitzats, la seva passió. Els ven amb entusiasme, alegria i, és clar, amb dolçor.

OCTUBRE 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
		1 Dia Internacional de la Gent Gran	2	3	4 Bergabolet i Fira de l'Artesania	5 Festa dels Bolets
6	7	8	9	10 Dia Mundial de la Salut Mental	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21 Dia Mundial per la Visibilitat Sexual	22	23	24	25	26 Dia Mundial per la Visibilitat Intersexual
27	28	29	30	31 Castanyada Trilogia de la mort		

Maruà Martínez

Tijola, a Almeria, és el poble natal de la María Martínez. Hi va néixer el 1938 i hi va viure fins als 19 anys. Quan encara no era major d'edat, es va casar amb l'Antonio, manobre, i van començar a construir un projecte de vida. El lloc escollit va ser Catalunya, on hi havia feina. Encara recorda el trajecte: el tren fins a Barcelona i, després, el carrilet fins a Cal Rosal. Es pensava que no arribaria mai. Primer van llogar una habitació en un pis compartit i, finalment, van ensopegar amb l'habitatge que encara avui l'aixopluga en un dels edificis més alts de Santa Eulàlia.

La María es va implicar en l'Associació de Veïns, va impartir la catequesi durant molts anys i ajudava als mossens amb tot allò que els convingués. Aquí també va ser mare -de la Maria Àngels i la Joana, que "són més catalanes que la Moreneta"-, àvia i també viuda, perquè l'Antonio va morir.

Quan passava el dol, va tornar a Almeria i allà va coincidir amb un amic de la infància. A ell també se li havia mort la dona. La tristesa els va unir i, finalment, es van casar. Ho van fer a Casserres, però es van instal·lar a Andalusia fins que ell també va traspassar. Li va deixar la casa en herència, però ella hi va renunciar. Volia tornar a casa. I casa ja no era Almeria. Casa, per ella, era i és Berga.

NOVEMBRE 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
					1 Tots Sants Trilogia de la mort Fira l'Encant de les Ànimes	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25 Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència Contra les Dones Commemoració de l'aniversari de La Patum com a Patrimoni de la Humanitat	26	27	28	29 Fira de la Xocolata i la Ratafia	30

Azahara Fàtima El Khoulati Ariba

"Sento que practico el poliamor. No entre dues persones, sinó entre dos llocs: Nador i Berga". L'Azahara Fàtima al Marroc hi té els orígens -hi va néixer el 1991- i, a Catalunya, la vida, on va arribar amb cinc anys. La van escolaritzar quan a la ciutat només hi havia cinc famílies marroquines. Aleshores l'índex d'immigració musulmana era molt baix i pràcticament tots eren adults.

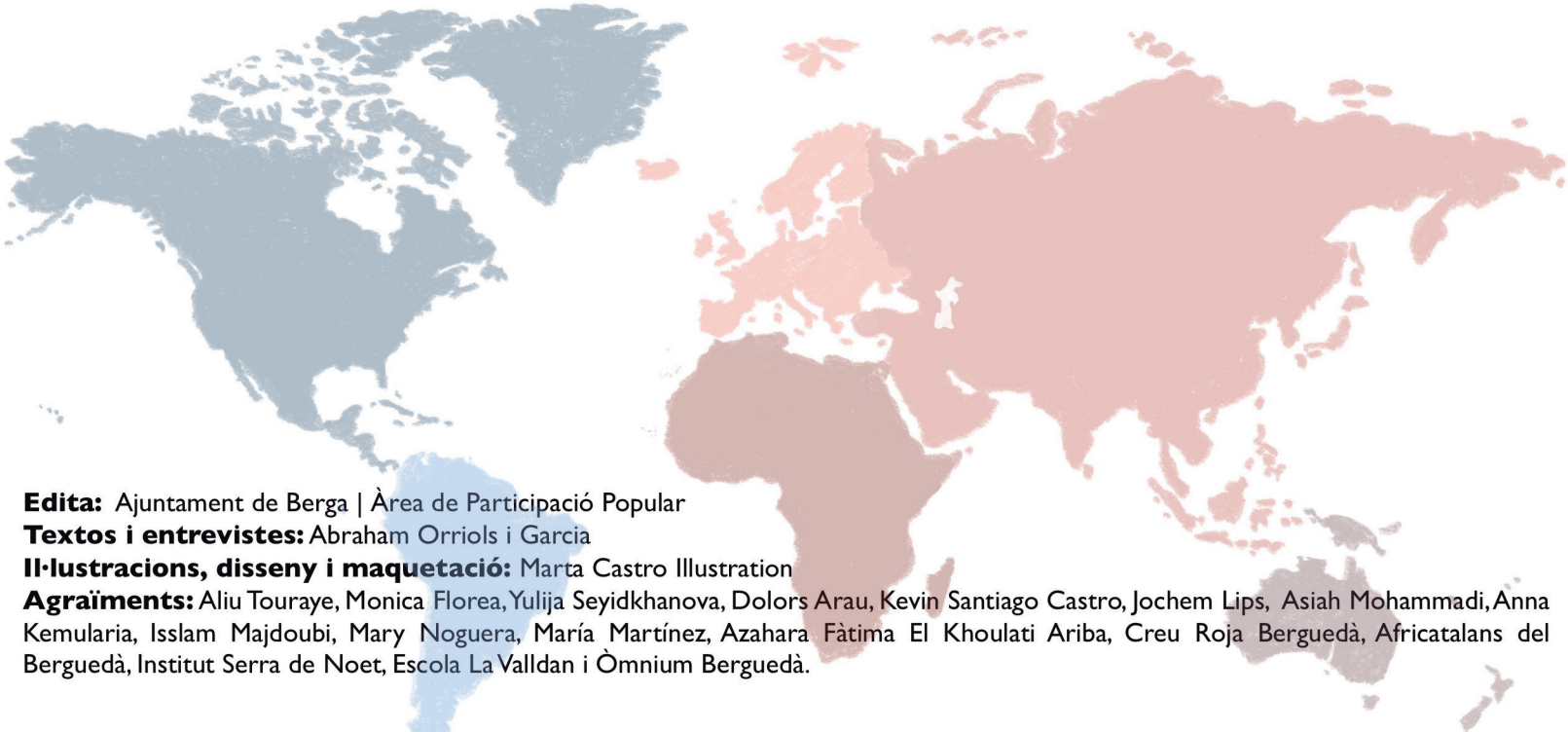
L'adolescència també va ser complicada perquè no es volia sentir diferent, però era difícil fer encaixar totes les peces: complir amb la religió i cultura originàries i alhora integrar-se en la població berguedana. Els seus trets africans, en tots sentits, la singularitzaven. Potser per haver-se sentit la nota dissonant, o a vegades directament exclosa, va decidir ser educadora social: el seu objectiu és ajudar altres persones que se sentin igual en el procés migratori.

Amb el temps, se sent agraïda de tenir una cultura mixta: si toca celebrar la festa islàmica del sacrifici, la celebra; i si ha de pujar a Queralt per Sant Marc, hi puja. Els fills d'immigrants, diu, viuen en una fina línia perquè no saben d'on són. Però acceptar aquesta bicefàlia la fa orgullosament polièdrica.

DESEMBRE 2025

Dl	Dt	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg
1	2	3	4	5	**6** Fira del Joc i de Nadal	**7**
8	9	10	11	12	13	**14** Santa Eulàlia
15	16	17	18	19	20 La Quina Berguedana	**21**
22	23 Fem cagar el tió!	24	**25** Nadal	**26** Sant Esteve	27 Taller Skate	**28** Taller Skate
29 Taller Skate	30	31 Cursa de Sant Silvestre				

Edita: Ajuntament de Berga | Àrea de Participació Popular
Textos i entrevistes: Abraham Orriols i Garcia
Il·lustracions, disseny i maquetació: Marta Castro Illustration
Agraïments: Aliu Touraye, Monica Florea, Yulija Seyidkhanova, Dolors Arau, Kevin Santiago Castro, Jochem Lips, Asiah Mohammadi, Anna Kemularia, Isslam Majdoubi, Mary Noguera, María Martínez, Azahara Fàtima El Khoulati Ariba, Creu Roja Berguedà, Africatalans del Berguedà, Institut Serra de Noet, Escola La Valldan i Òmnium Berguedà.

Ajuntament de Berga

La cultura ets tu!

Amb el suport de:

Diputació Barcelona